

अंतस्थाः मुक्तस्वरूपांतर्गताः एषां लोकानां मध्ये बाह्यां किंचित्स्थानं नास्ति यद्गतिप्राप्यं स्यात् ॥ २७ ॥ अंतसन्निधिं अनंतत्वात्तस्य ॥ २८ ॥ कारणस्य ज्ञेयं स्वरूपमाह तस्मादिति सार्धाभ्यां ॥ २९ ॥ ३० ॥
कालः पचतीत्यादिभिः षड्भिः श्लोकैः ब्रह्मणः प्रत्यगात्मत्वात् अविषयत्वात् सर्वलोकाश्रयत्वात् अतन्त्रत्वात् सूक्ष्मत्वात् विभुत्वाच्च ब्रह्म विदो देशांतरप्राप्तिना स्तीत्युक्त्वा प्रकारांतरेणाप्येतदाह अक्षरमिति अक्षरं अविना
शिचैतन्यं क्षरं विना शिजडं सर्वेषु भूतेषु स्थावरजंगमशरीरेषु क्षरः क्षरत्वं ॥ ३१ ॥ नवमहदहंकारं पंचतन्मात्राणि अविद्याकर्मचेति कामस्याहंकारधर्मस्य तद्गुणैव ग्रह इति न वैवर्गतिद्वाराण्यस्मिंस्तन्वद्धारं पु
रंगत्वाप्राप्य ईशोऽपि हं सोऽहं तिगच्छतीति हं सोऽहं तिगतिमाप्नुवति स ईक्षां च केकास्मिंस्त्वहं मुक्तं उक्तांतो भविष्यामि कस्मिन्वाप्रतिष्ठिते प्रतिष्ठास्यामीति स प्राणमसृजतेति परस्मिन्प्राणोपाधिकस्यैव गमनस्य श्रवणात् नि
यतः अचंचलः वशी उपाधिदोषानभिभूतः ईशो नियंता ॥ ३२ ॥ पुरंगत्वाहं सोऽभवतीत्येतद्विद्वणोति हानीति अजस्य परमेश्वरस्य शरीराणां शरीरांतर्गतानां नवानां पूर्वोक्तमहदादीनां संबन्धि नो ये हान्यादयस्तेषां

सर्वतस्याहं मे लोकाबाह्यमेषां न किंचन ॥ यद्यजस्रं समागच्छेद्यथा बाणो गुणच्युतः ॥ २७ ॥ नैवांतं कारणस्येयाद्यपि स्यान्मनोजवः ॥ तस्मात्सूक्ष्मात्सूक्ष्मतरं
नास्ति स्थूलतरंततः ॥ २८ ॥ सर्वतः प्राणिपादंतत्सर्वतोऽक्षिशिरोमुखं ॥ सर्वतः श्रुतिमहोके सर्वमावृत्य तिष्ठति ॥ २९ ॥ तदेवाणोरणुतरंतं तन्महद्ब्रह्मो महत्तरं ॥ तदं
तः सर्वभूतानां भुवं तिष्ठन्मदृश्यते ॥ ३० ॥ अक्षरं च क्षरं चैव द्वैधीभावो यमात्मनः ॥ क्षरः सर्वेषु भूतेषु दिव्यंतं मृतमक्षरं ॥ ३१ ॥ नवद्वारं पुरं गत्वा हं सोऽहं नित्यतो व
शी ॥ ईशः सर्वस्य भूतस्य स्यावरस्य चरस्य च ॥ ३२ ॥ हानिभंगविकल्पानां नवानां संचयेन च ॥ शरीराणामजस्याहुर्हं सत्त्वं पारदर्शिनः ॥ ३३ ॥ हं सोऽहं च अक्षरं
चैव कूटस्थं यत्तदक्षरं ॥ तद्विद्वानक्षरं प्राप्य जहाति प्राणजन्मनी ॥ ३४ ॥ इति श्रीमहाभारतेशांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि शुकानुब्रश्चेत्त्वारिंशदधिकदिश
ततमोऽध्यायः ॥ २४० ॥ ॥ ६३ ॥ व्यास उवाच पृच्छतस्तव सत्यत्रयथावदिह सत्त्वतः ॥ सांख्यज्ञानेन संयुक्तं यदेतत्कीर्तितं मया ॥ १ ॥

संचयेन संयहेण हं सत्त्वमाहुः पारदर्शिनस्तत्त्वविदः हानिर्गतिः ओहाङ्गतावित्यस्य रूपं भंगोऽहुः खित्वादिकं विकल्पो मनुष्योऽयं पशुरयं दृक्षोऽयमिति विविधकल्पना च हं सत्त्वमित्युपलक्षणं भंगादेरपि ॥ ३३ ॥
एवमात्मनः क्षराक्षरयोरुत्पत्तिमक्षरस्य क्षरद्वारकंगत्यादिकं चेयुक्त्वा तत्त्वमसि वाक्यार्थप्रतिपादनपुरःसरं विदुषोऽपाध्य भावाद्रत्यभावमाह हं सति हं सपदेनोक्तं यदक्षरं जीवाख्यं तत्कूटस्थमेवाक्षरं न त्वन्यत्कूट
स्थमक्षरं अन्यत्तु हं साख्यमक्षरमिति भेदोऽस्ति अयमात्मा अहं ब्रह्मास्मीत्यादि श्रुतिशेतेभ्यः तत्तस्माद्धेतोः विद्वानहं सः अक्षरं कूटस्थमात्मानं प्राप्य प्राणं उक्त्वा त्र्यादिसाधने उपार्धिजन्यं च जहाति जन्महेतोरविद्याया
नाशात् ॥ ३४ ॥ इति शांति ० मो ० नै ० भा ० चत्वारिंशदधिकद्विंशततमोऽध्यायः ॥ २४० ॥ ॥ ६३ ॥
एवं सांख्यतत्त्वमुक्त्वा योगिनां यत्कृत्यं तद्वक्तुं प्रतिजानीते पृच्छत इति ॥ १ ॥